

Nečekané setkání

„Můžu jít ven? Jsem domluvená s Vojtou a s Terkou,“ zeptala se po svačině Magda.

Maminka přikývla, ale pak dodala: „Vezmi i Jirku. Musím ještě zkontrolovat nějaké smlouvy.“ Pracovala v realitní kanceláři, a tak nabízela lidem na prodej byty a domy.

„Ale já spěchám! Za pět minut mám být dole!“ protestovala Magda.

„Já se umím obléct rychle!“ prohlásil Jiřík a jako raketa vystřelil ke skříni. Maminka šla pro jistotu za ním, aby mu podala to správné oblečení. Obléct se už uměl sám, a obul si i tenisky, které měly zapínání na suchý zip.

Magdě nezbývalo než vzít bratříčka s sebou. Bála se, co na to řeknou její kamarádi, ale nikdo nic nenamítal. Vůbec je to nepřekvapilo.

„Tak jdeme?“ navrhnul nadšeně Vojta.

„Kam?“ chtěl vědět Jirka, který jako jediný nebyl seznámený s jejich plánem.

„K tomu strašidelnému domu,“ vysvětlila mu Terka.

Jirka se nejprve polekal, ale pak se taky začal těšit. Když půjde se staršími kamarády, tak se přece nemusí ničeho bát.

Během chvilky dorazili do Tiché ulice, přímo před zanedbaný dům se zatlučenými okny. Stáli za plotem a snažili se být potichu. S nastraženými ušima vyčkávali, jestli znovu zaslechnou nějaké podivné zvuky.

„Co tu děláte?“ ozvalo se jim za zády.

Děti se polekaly. Magda se otočila jako první a hned jí spadl kámen ze srdce.

„Jé, ahoj, strejdo!“ pozdravila.

„Dobrý den!“ přidali se Vojta s Terezkou.

Jirka hned všechno prozradil: „Ahoj. My tady hledáme strašidla. Jsou tam uvnitř a je jich hodně.“

Strýc David se pobaveně usmál: „Opravdu? A jaká strašidla tam jsou?“

„To ještě nevíme, odpověděla za všechny Terežka. To musíme teprve zjistit.“

„A máte s sebou česnek?“ zeptal se dětí.

„Česnek? Na co česnek?“ podivila se Magda.

„No přece proti upírům. Co když tam zrovna nějaký je? Radím vám dobře, bez česneku se k domu raději nepřibližujte!“

Musíme se připravit!

„Co když má pravdu?“ uvažovala Magda, když strýček odešel.

„A co je to ten upír?“ zeptal se Jirka. Z pohádek znal čerty, vodníky i duchy, ale s upírem se ještě nesetkal.

„Vypadá skoro jako člověk, ale je bledý a má ostré dlouhé špičáky. Přes den spí v rakvi, ale v noci z ní vstává, aby se mohl někomu zakousnout do krku a vysát mu krev,“ vysvětlovala Magda a pomalu se k bratříčkovi přibližoval.

vala s rukama nataženými před sebe. Chtěla mu upíra názorně předvést. Jenže Jirka vykřiknul strachy a upaloval zpátky domů.

Magda i její kamarádi se rozběhli za ním. Když celí udýchaní zastavili u prázdného pískoviště a posadili se na okraj, Vojta navrhnul, že by se měli lépe připravit: „Co když má váš strejda pravdu? Strašidla mohou být někdy pěkně nebezpečná. Nesmíme to podcenit.“

„Tak si každý doma vezmeme česnek. Stačí jeden stroužek nebo máme raději přinést celou palici?“ uvažovala Magda.

„Radši víc!“ přesvědčoval ostatní Jirka.

„A co když místo na upíra narázíme na čerta?“ zeptala se Terka.

„Čerti nemají rádi ptačí pírka. Viděl jsem to v pohádce,“ řekl Jirka a Magda ho za to pochválila.

„Ještě by tam mohl být vodník,“ napadlo Terku.

„V domě? To je nesmysl. Vodník potřebuje vodu. Rybník, jezero nebo aspoň louži,“ namítal Vojta.

Terezka však přišla s nečekaným vysvětlením: „Jenže dovnitř jsme neviděli. Co když to ve skutečnosti není dům, ale rybník, okolo kterého někdo postavil zdi a střechu, aby ho schoval? Ha?“

Všichni museli uznat, že možné je ledacos, a tak by s sebou měli mít i něco proti utopení. Plovací vestu, nafukovací rukávky nebo kruh.

„Tak až budeme mít všichni plnou výbavu, zkusíme tam zajít znovu,“ rozhodl Vojta. O takovém dobrodružství se jim ještě včera ani nezdálo, a teď ho najednou prožívali. Než se rozloučili, prohledali ještě trávu pod stromy, jestli tam neleží nějaká peříčka. Měli opravdu štěstí, protože na jednom místě našli rovnou čtyři. Na stromě totiž bylo ptačí hnízdo. Každý z kamarádů si vzal jedno pírko a pak už utíkali domů, protože se začínalo stmívat.

